

1. Referentie

Referentie	Van de Rakt, M., Nieuwbeerta, P. & de Graaf, N.D. (2008). Like father, like son. The relationship between conviction trajectories of fathers and their sons and daughters. <i>British Journal of Criminology</i> , 48, 538-556.
Taal	Engels
ISBN - ISSN	/
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

Deze studie focust op de relatie tussen de veroordelingen van vaders en de ontwikkeling van veroordelingen bij hun kinderen doorheen de levensloop. Data van de Nederlandse criminele carrière en levensloop studie (CCLS) worden gebruikt om de intergenerationele transmissie van crimineel gedrag te bestuderen (8085 zonen en dochters en een observatieperiode van 40 jaar). Gebruik makend van 'trajectory modelling' en groeicurve analyse worden (1) verschillen tussen de criminele carrières van diverse groepen van vaders en (2) verschillen binnen de groepen kinderen in de ontwikkeling van hun individuele criminele carrières onderzocht. De bevindingen tonen aan dat kinderen van veroordeelde vaders een veel grotere kans hebben om zelf ook veroordeeld te worden in vergelijking met diegene wiens vaders nooit veroordeeld zijn. Bovendien blijkt dat kinderen van sterk persisterende vaders ook meer ernstige criminaliteit plegen in elke fase van hun leven dan kinderen van vaders die geen delinquent gedrag pleegden. Een bijkomende analyse toont het bestaan van vier onderscheiden trajectgroepen aan bij de kinderen (niet-delinquenten, gemiddelde stoppers, vroege stoppers en chronische plegers).

3. Trefwoorden

Thema('s)	Delinquentie
Trefwoord(en)	Daderschap, etiologie, varia

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker(s)	Marieke van de Rakt, Paul Nieuwbeerta en Nan Dirk de Graaf Departement sociologie Radboud Universiteit Nijmegen

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	1. In welke mate is er sprake van een intergenerationele continuering in het stellen van delinquent gedrag? 2. In welke mate verschillen de criminele carrières van kinderen tussen diegene met niet-delinquente vaders en diegene waarvan de vaders behoren tot een groep van persisterende recidivisten?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	Kwantificerende onderzoek waarbij een databestand m.b.t. de criminele carrière en de levensloop van een representatief staal van Nederlandse personen opgesteld werd (n=4615)
Onderzochte groep	De experimentele groep bestaat uit 3590 vaders die samen 6952 hadden (= de delinquente groep). De controle groep bestaat uit 575 vaders die samen 1133 kinderen hadden (= de niet-delinquente groep)
Bereik	Nederland

7. Resultaten

Relatie aantal delinquente feiten van kinderen en trajectgroep van vader	Kinderen van niet-veroordeelde vaders lijken het minst aantal veroordelingen te hebben; kinderen van sporadisch veroordeelde vaders hebben meer veroordelingen; kinderen van vaders met een persisterend traject hebben de grootste kans om zelf een groot aantal feiten te plegen. Dochters hebben minder veroordelingen dan zonen, maar de invloed van het crimineel gedrag van de vader op het aantal veroordelingen lijkt wel gelijkaardig.
Evolutie in het trajectpatroon van kinderen naar trajectgroep van vader	Kinderen van controlevaders hebben de laagste kans om een delict te plegen in elke fase van hun leven. Zonen van controlevaders plegen hun sporadische delicten in een vroege levensfase, terwijl dochters van controlevaders eerder later in hun leven meer delicten plegen. Kinderen van sporadische daders plegen meer delinquentie dan de controlegroep, maar hun kansen zijn vrij beperkt in vergelijking met de gemiddelde en lage groep. Voor zonen van vaders in deze groepen ligt de piek veel eerder dan de piek van de controlegroep en sporadische daders. Deze zonen plegen dus niet alleen meer feiten, maar starten gemiddeld gezien ook vroeger. Dochters van de lage groep lijken te pieken in een latere levensfasen terwijl dochters van de gemiddelde groep eerder in hun levensloop pieken en op een redelijk hoog niveau stabiel blijven na de leeftijd van 30 jaar.
Plegerkenmerken van kinderen	Op basis van de analyses kunnen bij de kinderen vier groepen, vier trajecten onderscheiden worden. De eerste groep, de niet-delinquenten, maakt 74% van de steekproef uit. Een tweede groep, de gemiddelde stoppers, bestaat uit 17.5% van de steekproef kent een patroon dat sterk stijgt doorheen de vroege volwassenheid en een daling kent van de midden dertig. Een derde groep, vroege stoppers (7% van de steekproef) kent een patroon dat de typische leeftijd-criminaliteit curve volgt met een piek in de vroege volwassenheid en een sterke daling hieropvolgend. Een laatste groep, de chronische daders (1%) kenmerkt zich door een hoog aantal veroordelingen doorheen de twintiger en dertiger jaren.
Vergelijking van de trajectgroepen van vaders en kinderen	Er kan een duidelijk verband tussen de trajectgroep van de vader en die van hun kinderen gevonden worden. Kinderen van vaders in de controlegroep behoren vooral tot de niet-delinquente groep (88.6%), terwijl van de kinderen van sterk persisterende vaders slechts 62.2% tot deze groep behoort. Deze kinderen hebben een relatief grote kans om geclassificeerd te worden bij de chronische plegers (4.7%). Meisjes behoren eerder tot de niet-delinquente groep, maar als hun vader tot een meer persisterende groep behoort hebben meisjes - net zoals jongens - een veel grotere kans om tot één van de andere trajectgroepen te behoren.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/